

1983/417

VED

Modstandsbevægelsens Fest *i Næstved*

DEN 8. MARTS 1946

En Vinter lang og mørk og haard
paa fem forbandede Aar
har knuget Landet i sin Favn
med Kulde, Sult og Savn.
Der gik Slid paa Skoven, Skaar paa Skaar,
og der er Raaddenskab i svage Træer.
Gaa til Modstand, alle Danske,
alle Mand som een og gør Danmark frit.

Med Tvang og Terror gik de Aar,
men nu gaar Vinter mod Vaar.
Det samler sammen til en Tø,
hvor Vinter og Vold skal dø,
Paa Trods af Mord og Brand og Fængsel
er en Folkevilje vokset og brudt frem.
Gaa til Modstand, alle Danske,
alle Mand som een og gør Danmark frit.

En Storm, en skyllende April,
en sidste niende April,
en Storm, der renser Landet ud
med Opgørets skarpe Lud.
Fej alle vissengrønne væk
og lad os se det friske grønne Land igen.
Gaa til Modstand, alle Danske,
alle Mand som een og gør Danmark frit.

Melodi: Jubijæi . . .

Kan I huske sidste Aar ved denne Tid,
da vi endnu drilled' Tyskere med Flid?
Vi har lavet et og andet,
før de Svin kom ud af Landet.
Lad os tænke lidt tilbage paa den Tid:
Jubijæi og jubi jubi jæi . . .
Vi har lavet et og andet,
før de Svin kom ud af Landet.
Lad os tænke lidt tilbage paa den Tid:

Først Movin var Leder af den lille Flok;
han har slidt og støbt det hele til en Blok;
paa sin Cykle før han Landet
rundt og ofte har han bandet,
naar han ikke ku' faa Krudt og Kugler nok.
Jubijæi . . .

„Fritz“ han overtog det første Februar;
han var ogsaa baade frisk og vaks og klar.
Sabotage sku' der laves,
og en Masse Vaaben haves:
„Vi skal se at skaffe, hvad vi ikke har“.
Jubijæi . . .

I Ny Holsted kom en Nat der Vaaben ned,
og det vared' længe, før vi kom paa Gled,
men før Tysken lugted' Lunt
var dog alting pist versvunden
og gemt væk i Sommerhuset „Østerled“.
Jubijæi . . .

Ned' ved Havnen stod engang en Olie-tank:
den bevogtet blev af mangan Nazitamp.
De sku' bruge det til „Anden“,
men vor Fritz han sagde „Fanden“,
og saa gik det hele op i Røg og Damp.
Jubijæi . . .

30.000 Liter var der dog tilba',
men dem fik de ikke megen Glæde af!
de blev kørt ned paa Stationen,
men saa revnede Ballonen:
De blev trillet ud til Rislev og brændt af.
Jubijæi . . .

Vi til sidst skal tænke lidt paa vores „Mor“,
hun har haft det værre end de fleste tror.
Hun har siddet ene hjemme,
og vi maa jo ikke glemme:
Der er ikke noget værre her paa Jord.
Jubijæi . . .

Vi har ogsaa tit haft Kvinder med paa Vagt,
naar vi skulde ta' for Tysken os i Agt.
Husk den tapre danske Kvinde,
der er ingen, der som hende,
har den fælles Fare trodset med Foragt.
Jubijæi . . .

Nu er Tysken drevet helt af Landet ud:
vi skal ikke løsne mange flere Skud.
Men de Minder vil vi gemme;
vi vil heller aldrig glemme,
at vi Kammeratskab vandt paa Danmarks Bud!
Jubijæi . . .

Svend.

